

MOTIUNEA SIMPLĂ

„Ministrul Justiției, un ministru de nota 4 (patru)“

Domnule Președinte al Camerei Deputaților,

Doamnelor și domnilor deputați,

Domnule Ministru al Justiției,

„Pentru fiecare dintre noi vine o vreme a evaluării“, spuneți la un moment dat.

Astăzi, a sosit timpul să fiți evaluat dumneavoastră, domnule Ministru al Justiției, iar în urma evaluării noastre, efectuate în temeiul dispozițiilor constituționale, am concluzionat că sunteți un ministru de nota 4!

„Avem o Justiție – unii spun că e bună, alții spun că e rea... Justiția trebuie să fie bună, nu și rea!“ mai spuneți în altă împrejurare.

Justiția nu trebuie să fie bună sau rea, ea trebuie să fie **corectă**, domnule Ministru!

Să facem un exercițiu de imaginație, îngăduindu-i doamnei premier să facă exerciții de imagine: cum credeți că ar fi arătat astăzi România dacă acum o sută de ani, în pragul Marii Uniri, ar fi fost condusă de politicieni precum Liviu Dragnea, Călin Popescu Tăriceanu, Șerban Nicolae, Viorica Vasilica Dăncilă, în locul regelui Ferdinand, reginei Maria, lui Ionel Brătianu, Nicolae Iorga, Iuliu Maniu, Octavian Goga sau Nicolae Titulescu? Ce declin cutremurător: de la Constantin Hamangiu și Istrate Micescu la Tudorel Toader...

Trebuie să recunoaștem că 50 de ani de comunism au fracturat coloana vertebrală a acestei țări, au afectat grav fibra morală a societății.

Cum se poate explica altfel faptul că nici măcar după un sfert de secol de la recăștigarea libertății în 1989, nu reușim să ne găsim liderii de care să fim mândri, care să ne reprezinte cu cinste în țară, dar și în exterior, care să pună mai presus interesul public, în fața interesului personal?

Batem pasul pe loc, iar din când în când facem chiar pași înapoi, stricăm ziua ce construim noaptea. Nu reușim să ieșim din tiparul Meșterului Manole, chiar dacă facem sacrificii. Ne pleacă în pribegie cu milioanele părinții, copiii, prietenii, ne mor părinții, copiii, prietenii prin spitale insalubre și ne chinuim, strângem cureaua până la ultima gaică și tot degeaba!

Mulți dintre noi se resemnează cu fatalism mioritic și acceptă, în mod păgubos, că nimic nu se poate schimba în bine, că toți politicienii sunt la fel, că nu are rost să opună rezistență răului care li se întâmplă.

Cei aproape 50 de ani de comunism au strivit elitele acestei țări. Au venit la conducere, în general, mediocrii, analfabeții, torționarii. După 1989, i-am privit pe politicienii valoroși de talia lui Corneliu Coposu sau Iuliu Maniu cu suspiciune, i-am etichetat pe intelectualii care manifestau pașnic în Piața Universității drept „golani“, „haimanale“ sau „huligani“, care nu respectă Constituția și legile țării, instituțiile Statului și ordinea de drept. Am permis neocomuniștilor să rămână la putere și să ne țină în loc. Am pierdut de-a lungul timpului oportunități importante.

Acum, la 27 de ani de la Revoluție, suntem iarăși la o intersecție importantă pe cărarea istoriei. Societatea românească este cuprinsă de o stare febrilă pentru că nu ne hotărâm pe ce drum să o apucăm: să rămânem pe drumul statului de drept sau să virăm pe drumul statului autoritar și abuziv, în care cele mai elementare norme legale și morale sunt călcate sistematic în picioare?

Societatea este atacată grav de virusul corupției. Anticorpii acționează, dar virusul a suferit mutații genetice în ultimii ani, și-a perfecționat armele și modul de operare. Virusul corupției și-a revenit și s-a întărit, iar acum s-a dezlănțuit furibund.

Există două motoare care pot propulsa această societate: unul bazat pe corectitudine, pe respectarea legilor, altul bazat pe încălcarea legilor, pe furt, pe șmecherie. Primul poate propulsa întreaga societate foarte departe într-un timp foarte scurt, al doilea propulsează rapid, din punct de vedere material, doar câțiva „băieți deștepți“, dar suprimă restul societății.

Clasa politică este parazitată și dominată de personaje rapace, mânate doar de interese personale, dornice să se îmbogățească rapid prin conectarea la banul public și prin folosirea influenței politice în interes personal. Este adevărat că nu suntem singurul stat care se confruntă cu flagelul corupției, dar, la noi, corupția reprezintă încă un fenomen de amploare, care, așa cum constatăm în această perioadă, poate recidiva cu și mai multă forță. Deși în ultimii ani am făcut progrese vizibile sub acest aspect, instituțiile statului începând să funcționeze și să tragă la răspundere marea corupție, armata de corupți s-a întărit, s-a reorganizat, a prins curaj și a ieșit la atac pe toate planurile.

Avem două teze care par că dezbină societatea românească:

Noi, opoziția, spunem că avem un fenomen de amploare al corupției, că acesta a fost diminuat și descurajat în ultimii ani, că lupta împotriva corupției trebuie să continue, iar instituțiile judiciare trebuie să fie lăsate să își facă datoria, altfel ne întoarcem la fenomenul corupției generalizate.

PSD și ALDE, partide conduse de persoane cu grave probleme penale, susțin că, în realitate, Statul Român a fost acaparat de niște forțe oculte, dirijate de „agenturile“ interne și externe, care deturneză voința populară, folosind justiția pentru a elimina de la conducerea țării pe „cei mai iubiți fii ai poporului“, pe cei aleși prin vot democratic. PSD și ALDE, acompaniate de cele mai multe ori de UDMR, susțin că în România se face poliție politică și că politicienii sunt cercetați și condamnați pe nedrept de către o justiție care este la cheremul serviciilor secrete.

Niciun politician condamnat penal în mod definitiv de către instanțele judecătorești nu a acceptat că a greșit, toți se victimizează, spunând că au fost supuși unor vendete politice, prin intermediul unui sistem teribil de opresiune format din securiști, procurori și judecători, toți dirijați eventual de Soros sau de cine știe ce forțe oculte.

Teoria PSD a fost sintetizată de Adrian Severin care, la un moment dat afirma: „*Când o lege este încălcată de prea multă lume, înseamnă că legea trebuie schimbată, că nu o să schimbăm poporul. (...) Ne mirăm că poporul este corupt, că toată lumea încalcă legea. Dacă toți suntem corupți, înseamnă că nimeni nu e corupt. Corupția înseamnă deviere și devierea nu poate fi a majorității sau a unanimității*”. De prisos să reamintim că Adrian Severin a fost condamnat de instanța supremă la 4 ani de închisoare cu executare. Înainte de a fi urmărit și

condamnat spunea, culmea, într-o conferință pe tema corupției: *„Niște huligani ai presei m-au acuzat pe mine într-o înscenare; nu am de ce să îmi dau demisia. Marea rușine este că sunt români care cred în aceasta contrafacere. Pe mine nu m-a acuzat nicio instituție românească, ci un ziar. Prin rezistența mea contribui la imaginea că România nu se lasă. Românii nu posedă o genă a corupției care să justifice izolarea lor“*. Iar, la aflarea soluției de condamnare definitivă afirma: *„Sentința a fost pronunțată. Comedia s-a terminat. Mai precis, acest act al comediei. Așa cum mă așteptam, ceea ce a început ca o farsă jurnalistică s-a sfârșit printr-o farsă judiciară. Aceasta nu a fost lupta dintre cinste și corupție, ci dintre patrie și dușmanii ei. Într-o colonie nu există stat de drept. O bătălie s-a încheiat, dar istoria nu se sfârșește aici. Românii vor merge mai departe. Victoria va fi a lor. Victoria va fi a noastră“*.

Adrian Năstase afirma, la rândul său, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare: *„O decizie îngrozitoare, extrem, extrem de injustă, o răzbunare murdară“*.

Radu Mazăre se plângea în același mod, spunând: *„Modalitatea în care statul Român, prin intermediul structurilor de forță și justiție, mă cercetează abuziv, nu ține cont de legile în vigoare, încalcă cu bună știință deciziile Curții Constituționale, dovedește că sunt în continuare o țintă politică, a statului paralel, care trebuie eliminată prin orice mijloace“*.

Acești domni sunt reprezentativi pentru înțelegerea fenomenului cu care ne confruntăm. Avem de-a face cu „marea corupție a gulerelor albe“. Oameni pregătiți, profesori de drept (îl putem aminti aici și pe profesorul, avocatul, deputatul PSD Ioan Adam) se cred mai presus decât ceilalți semeni ai lor. Pentru ei, legea are o altă semnificație, pentru ei, unele lucruri interzise sunt permise pentru că sunt jupâni, dumnezei care fac legile, nu muritori care respectă legile.

Nu, doamnelor și domnilor colegi, nu suntem o nație de hoți! Poate că nu suntem cel mai harnic sau mai corect popor, dar nu suntem nici cel mai corupt. Românul de rând este, în general, muncitor, dar când i se pun tot felul de piedici, devine descurcăreț în sens negativ. Când încalcă legea, nu o face de plăcere, ci de cele mai multe ori pentru că nu i se lasă posibilitatea de a o respecta.

Cu totul alta este situația clasei politice. Proporția de ticăloșie în rândul politicianilor este covârșitor mai mare decât în rândul oamenilor neimplicați în politică. De aceea avem nevoie de oameni noi în politică. Este o realitate dureroasă. De ce? Pentru că, în general, au intrat în politică oameni puși pe

căpătuială, iar criteriile de promovare, de selecție din interiorul partidelor, nu s-au bazat atât pe meritocrație, cât mai degrabă pe tupeu, impostură, servilism, lipsă de moralitate.

Adrian Severin greșea: poporul nu este corupt, corupți sunt conducătorii!

Doamnelor și domnilor deputați, trebuie să privim adevărul în față și să recunoaștem că sunt foarte mulți politicieni cu probleme penale.

Avem chiar printre noi colegi parlamentari comdamnați definitiv, trimiși în judecată sau alții pentru care nu s-a putut începe urmărirea penală, doar pentru că Parlamentul a făcut scut pentru apărarea lor. Realitatea este că, după ce PSD-ul a câștigat alegerile în 2016, a avut o singură preocupare: să-i scape prin orice mijloace de aceste probleme penale!

Dacă nu au putut influența judecătoria, au recurs la altă tactică: modificarea legislației și atacul mediatic susținut împotriva justiției. Au folosit trusturi media controlate de persoane cu probleme penale pentru a inocula în rândul opiniei publice că, de fapt, corupția nu este în rândul politicienilor, ci al organelor judiciare. Politicienii sunt victimele, organele judiciare sunt călăii. Acum, mai nou, am auzit că amnistia și grațierea sunt necesare pentru a-i pune pe magistrați la adăpost. Sursa? Liviu Dragnea.

Au extras câteva exemple negative, puține la număr și le-au tocat an de an, lună de lună, zi de zi pentru a zugrăvi o imagine deformată a justiției. Au folosit argumentul „informațiilor din presă“, atât pentru a fundamenta adoptarea legilor justiției, cât și pentru solicitarea de revocare a procurorului șef DNA. Procurorul șef DIICOT a fost înlocuit, iar acum doresc și înlăturarea procurorului general.

Să precizăm din capul locului că nu există nicio instituție perfectă, în care să nu întâlnești anumite probleme.

Și să mai spunem, de asemenea, că justiția nu se bucură de cea mai mare popularitate, dar se bucură de o mult mai mare credibilitate decât clasa politică. De ce nu este întotdeauna populară justiția? Este simplu: avem mii, poate zeci de mii de dosare civile și penale pe an. În materia dreptului civil, jumătate dintre părți sunt, inevitabil, nemulțumite pentru că au pierdut procesul, iar cei care au câștigat sunt de multe ori nemulțumiți de durata procesului. În penal, lucrurile stau la fel.

Organele judiciare nu sunt perfecte, dar justiția din România a făcut în ultimii ani progrese evidente, recunoscute chiar și de către organismele internaționale. La începutul anului 2017 ne-am fi putut apropia de ridicarea Mecanismului de Cooperare și Verificare, poate chiar am fi atins acest obiectiv, dacă PSD-ALDE nu ar fi declanșat, odată cu OUG 13, acest asalt fără precedent asupra justiției. Acum, după ce au fost modificate și legile justiției, dar și legislația penală ridicarea MCV-ului devine un obiectiv din ce în ce mai îndepărtat, iar de această situație regretabilă se face vinovat și Ministrul Justiției, Tudorel Toader.

Domnule Ministrul al Justiției, foarte multă lume a așteptat de la dumneavoastră cu totul altceva. Chiar dacă v-ați alăturat unei echipe guvernamentale slabe și susținute de niște partide care au demonstrat în februarie 2017 ce intenții au cu privire la lupta împotriva corupției, CV-ul dumneavoastră, pregătirea profesională, au creat așteptarea că veți fi, totuși, un ministru vertical, profesionist, cu spirit de dreptate.

Pe 22.02.2018, la un an de la momentul investiției dumneavoastră, ați demonstrat tuturor că ați ales să fiți un simplu instrument în mâna domnilor Tăriceanu, Dragnea și a tuturor celor care sunt deranjați de justiția independentă.

Sigur, potrivit legii, aveți prerogativa de a propune revocarea procurorului-șef DNA, dar știți bine și definiția de școală a abuzului de drept și anume *exercitarea unui drept într-un mod contrar scopului său*.

Exact asta ați făcut dumneavoastră: nu v-ați exercitat dreptul de a solicita revocarea procurorului-șef DNA în scopul îmbunătățirii activității și eficienței DNA, ci în scopul decapitării celei mai incomode și nesuferite de către corupți instituții din România.

Judecătorii, știți bine, nu se pot autosesiza. Ei judecă ceea ce le pun pe masă procurorii, iar dacă procurorii nu sunt lăsați să-și exercite atribuțiile, infractorii nu mai ajung niciodată în fața justiției.

În ultimii ani, procurorii DNA au avut rezultate bune. Este adevărat că au comis și greșeli, dar și că au deranjat foarte mulți politicieni influenți, au deranjat oameni de afaceri veroși, deținători de trusturi de presă cu probleme penale. Rolul lor însă nu este să fie nici simpatici, nici indulgenți, nici înverșunați, rolul lor este să descopere faptele penale și să trimită inculpații în fața judecătorului, cu respectarea legii.

Domnule Ministru al Justiției, are justiția vreo legătură cu dreptatea? Are dreptatea vreo legătură cu morala?

Ca Ministru al Justiției trebuie să aveți răspuns la aceste întrebări. În definitiv, oricine ar trebui să poată răspunde în forul interior unor astfel de întrebări. Cum spuneam, legea vă dă în mod formal dreptul să solicitați revocarea procurorilor de rang înalt. Dar este corectă, morală, justă o asemenea măsură în cazul de față?

Privind în mod obiectiv întregul context, chiar nu vă dați seama că ați făcut o alegere greșită? V-ați pierdut total coordonatele binelui și echității?

Domnule Ministru, dumneavoastră chiar credeți că imaginea României în lume a fost afectată de interviurile și declarațiile procurorului-șef DNA, ale procurorului general? Nu cumva imaginea țării a avut de suferit din pricina armatei de infractori care s-a mobilizat în ultima perioadă pentru a îngenunchia justiția, care nu mai are o altă preocupare decât să scape de dosarele penale, slăbind justiția și modificând legislația penală?

Ce ați făcut dumneavoastră, domnule ministru, de când ați fost învestit în această funcție, cu ce mari realizări vă puteți lauda?

Să o luăm pe rând:

1. Ați promovat politizarea justiției. Este de notorietate că dumneavoastră ați fost promotorul unor idei nocive de modificare a legilor justiției cum ar fi controlul absolut, concentrat în mâna ministrului justiției, pe numirile procurorilor de rang înalt, înființarea unei direcții speciale de anchetare a magistraților, trecerea Inspecției Judiciare în subordinea ministrului justiției etc.

Apoi ne-ați adus aceste propuneri în Parlament, într-o mapă, nu sub forma unui proiect de lege asumat de Guvern, ci sub forma unor fișuici pe care i le-ați predat domnului Florin Iordache drept sursă de inspirație, după care v-ați făcut nevăzut. Nu ați mai trecut prin Parlament să vă exprimați opinia cu privire la aceste legi atât de importante, v-ați spălat pe mâini, lăsând această sarcină domnului Iordache, doamnei secretar de stat Mariana Moț. Cum vom vedea în continuare, nu a fost vorba despre respectul pentru autoritatea legiuitoare. De ce ați avea un astfel

de respect când mulți parlamentari v-au fost, probabil, studenți sau și-au susținut doctoratele la dumneavoastră? A fost vorba despre delăsare și conivență.

Domnule ministru, spuneți clar, fără a vorbi în pilde, considerați că au rezultat niște legi bune?

Comisia Europeană ne-a recomandat în Raportul său din 15.11.2017 să luăm în considerare punctul de vedere al sistemului judiciar, dar și avizul Comisiei de la Veneția. Ce ați făcut dumneavoastră personal? V-ați desistat din procedura de inițiere a unui proiect de lege din partea Guvernului, deși ați afirmat că ați făcut demersuri concrete pentru obținerea unui aviz din partea Comisiei de la Veneția, ați abandonat proiectul în Parlament, deși nimic nu vă oprea să promovați un proiect al Guvernului, evitând astfel cu disperare obținerea acestui aviz pentru că intuiți răspunsul negativ al acesteia. V-ați pregătit terenul pentru a spune ulterior că Parlamentul poartă întreaga responsabilitate pentru forma în care au fost adoptate aceste legi, că dumneavoastră ați vrut să sesizați Comisia de la Veneția, dar nu a mai vrut Parlamentul. Dacă voiăți să vă implicați și nu erați complice la mutilarea acestor legi, ați fi continuat procedura de inițiere a proiectului din partea Guvernului și ați fi obținut, în prealabil, avizul Comisiei de la Veneția, după care ați fi venit cu argumente în Parlament pentru a susține proiectul Guvernului, sau propuneri de amendamente la proiectul parlamentarilor PSD.

Comisia de la Veneția, al cărei membru, în mod ironic, sunteți, și-a exprimat în cele din urmă opinia cu privire la modificarea legilor justiției. Răspunsul Comisiei a venit implacabil pe 13.07.2018, a fost confirmat pe 19.10.2018 și a spulberat pur și simplu ideile „geniale” cu care Dragnea și Tăriceanu, cu complicitatea dumneavoastră, pretindeau că reformează sistemul judiciar.

Ce le-ați spus, domnule ministru, colegilor din Comisia de la Veneția? Că sunt niște legi bune, că opoziția și marea parte a magistraților români sunt de rea-credință și îi dezinformează, ori că nu înțeleg binefacerile acestor legi, că doar nu ne veți spune acum că ați criticat aceste legi... Nu ați fost deloc jenat în fața celorlalți membri ai Comisiei de la Veneția în postura de apărător al unor legi care slăbesc justiția și statul de drept din România?

Ce spune Comisia de la Veneția, iar dumneavoastră vă faceți că nu înțelegeți?

În primul rând ne spune că analiza și recomandările sale nu vizează toate problemele pe care le generează aceste legi, ci doar problemele cruciale. Așadar,

toate recomandările vizează chestiuni esențiale pentru justiția din România, care nu pot fi ignorate și considerate lipsite de importanță.

Din păcate, pentru că puterea actuală nu a ținut cont de solicitările magistraților și ale opoziției de adoptare a legilor după primirea avizului din partea Comisiei de la Veneția, se impunea, domnule ministru, punerea în acord a acestor legi cu recomandările Comisiei într-o procedură de urgență. Procedura de urgență nu înseamnă, însă, procedură lipsită de orice urmă de transparență. Semnalul de alarmă a fost tras de Comisie de la jumătatea lunii iulie ați avut la dispoziție trei luni în care puteați să propuneți și să faceți public, în timp util, proiectul ordonanței de urgență. El nu a fost făcut public niciodată în mod oficial, și mai grav, la întrebările jurnaliștilor legate de această OUG, dumneavoastră ați răspuns de fiecare dată evaziv. Chipurile nu ați vrut să îi puneți pe membrii CSM în situația de a afla despre proiect din presă, ardeați de grija domniilor acestora, însă asta nu v-a împiedicat să le cereți, în bătaie de joc, evident, avizul vineri după-amiaza, pentru luni dimineața.

Domnule ministru, v-ați întâlnit în seara dinainte de adoptarea OUG 92/2018 cu Liviu Dragnea? Ați fost la sediul PSD, așa cum au afirmat deputați PSD?

Cum explicați diferențele dintre forma inițială a proiectului de OUG apărută în presă, pe surse, și varianta adoptată în Guvern? De ce au apărut peste noapte în proiect reglementări referitoare la condițiile de vechime pentru procurorii din Parchetul de pe lângă ÎCCJ, din DNA și DIICOT?

V-ați folosit, domnule ministru, de necesitatea blocării de urgență a intrării în vigoare a reglementărilor referitoare la pensionarea anticipată a magistraților cu o vechime de 20 de ani pentru a insera câteva articole care să-i facă pe plac lui Liviu Dragnea și celorlalți politicieni cu probleme penale! Ați urmărit să blocați activitatea acestor parchete, afectând grav anchete cum ar fi cea referitoare la violențele jandarmilor din 10 august!

Unde ați justificat, domnule ministru, necesitatea și mai ales, urgența acestor reglementări? Nicăieri: nici în preambul, nici în nota de fundamentare și nici în expunerea de motive a proiectului de lege pentru aprobarea acestei OUG! Ați încălcat, domnule ministru, în mod flagrant legea și Constituția României doar pentru a face pe plac infractorilor! Cum explicați în fața Parlamentului această conduită?

Unde sunt, domnule ministru, avizul CSM și avizul prealabil al Departamentului pentru Relația cu Guvernul pentru acest OUG? După dumneavoastră legea este obligatorie numai pentru oamenii de rând, nu și pentru ministrul justiției? Cum vă permiteți să desconsiderați într-un asemenea mod Consiliul Superior al Magistraturii și să-i solicitați avizul vineri, spre sfârșitul programului, pentru o ordonanță adoptată luni dimineța? Și membrii CSM v-au fost studenți? Așa înțelegeți dumneavoastră să respectați principiul colaborării loiale între instituțiile statului? Ignorând sistematic punctele de vedere ale CSM? Sperăm că nu veți justifica gestul dumneavoastră arătând cu degetul spre alți miniștri și spunând că și aceștia au procedat la fel în trecut!

Referitor la condițiile de vechime cerute pentru procurorii care activează în cadrul Parchetului de pe lângă ÎCCJ, DNA, DIICOT, acestea tocmai ce fuseseră reglementate de Parlament. Nesocotind actul normativ adoptat de Parlament, încălcând separația puterilor în stat, dumneavoastră ați propus, fără nicio motivare, majorarea acestor limite, contrazicându-vă până și propria propunere legislativă care era asemănătoare cu forma adoptată de Parlament. Ce ați primit, domnule ministru, ce vi s-a oferit, cum v-au convins Liviu Dragnea, Călin Popescu Tăriceanu să inserați această normă de paralizare a Ministerului Public în ordonanța de urgență, sub pretextul aplicării unor recomandări ale Comisiei de la Veneția?

După publicarea cu întârziere a OUG 92/2018 în Monitorul Oficial și după ce magistrații vizați au reacționat, vi s-au cerut explicații, de către jurnaliști, însă de fiecare dată v-ați eschivat și ați ocolit răspunsul.

După aproape 5 zile, duminică dimineța, v-ați trezit dintr-o dată să oferiți explicații, unde altundeva decât pe Facebook. Acolo unde nu vă dezanjează nimeni cu întrebări sau comentarii pentru că le cenzurați și nu permiteți decât 2-3 comentarii favorabile. Poate că ar trebui să înlocuim Monitorul Oficial al României cu pagina dumneavoastră de socializare, de unde să aflăm care sunt indicațiile prețioase pe care le dați în materie de justiție și de aplicare a legilor.

V-a deranjat foarte tare că Președintele României v-a cerut demisia. Egoul dumneavoastră a fost rănit și ați ținut să precizați că nu puteți fi tras la răspundere pentru modificările legislației penale, invitându-l pe Președinte să se documenteze înainte de a vorbi. Vom ajunge și la coduri, dar până atunci vă invităm noi pe dumneavoastră să vă documentați, înainte să vă exprimați! Critica nu s-a referit la coduri, ci la ordonanța în care, sub pretextul aplicării recomandărilor Comisiei de la Veneția, ați introdus elemente care nu aveau nicio legătură cu aceste recomandări. Ce era așa de greu de înțeles?

Într-un final, după vreo 2 zile, ați înțeles și dumneavoastră la ce se referea critica și ați dat explicații referitoare la această ordonanță de urgență. În stilul dumneavoastră consacrat sugerați că Președintele cunoștea sau trebuie să cunoască și, eventual să vă și decoreze, pentru faptul că, în loc să abrogați textul care permitea pensionarea anticipată a magistraților cu vechime de 20 de ani, așa cum a solicitat Comisia de la Veneția, ați ales doar să amânați cu un an dezastrul.

În privința introducerii noilor condiții referitoare la vechimea procurorilor nu ați spus decât că ați „uniformizat” cerința de vechime în magistratură, pentru procurorii cu funcții de execuție din cadrul PÎCCJ, DNA și DIICOT, vechime care ar fi trebuit trebuie să fie de 10 ani. Această scurtă explicație exprimată nu prin Nota de fundamentare, ci pe Facebook, nu ține! Este o justificare neconvingătoare de vreme ce însăși propunerea dumneavoastră inițială de modificare a legilor justiției nu a vizat o astfel de *uniformizare*, dimpotrivă: erau diferențe între vechimea cerută în cadrul normei generale care reglementa condițiile pentru promovarea la Parchetul de pe lângă ÎCCJ (ați propus 15 ani), vechimea cerută pentru a activa în cadrul DNA sau DIICOT (ați propus 8 ani) și vechimea pentru funcțiile de conducere în cadrul Parchetului General, DNA sau DIICOT (ați propus 10 ani). Unde era în proiectul dumneavoastră această *uniformizare* pe care brusc ați vrut-o acum? Faptul că exista o normă generală care impunea pentru procurorii care doreau să promoveze la Parchetul de pe lângă ÎCCJ o anumită condiție de vechime, iar pentru procurorii de la DNA sau DIICOT existau norme speciale care cuprindeau alte condiții de vechime avea o anumită rațiune dată, printre altele, de realitatea că nu există o dorință foarte mare a procurorilor de a activa în cadrul acestor structuri speciale, DNA și DIICOT, și era nevoie de lărgirea ariei de selecție. Dar să intrăm în jocul dumneavoastră și să ne facem, pentru moment, că nu înțelegem aceste lucruri, acceptând *uniformizarea* pe care o propuneți acum! Întrebarea este: de ce nu facem uniformizarea astfel încât să nu ne atingem de DNA și DIICOT? Sau, mai degrabă, de ce să nu facem reșezarea vechimilor după niste studii de impact, cu avizul CSM? Cumva pentru că putem și pentru că dorim să scăpăm rapid de niște procurori activi și incomozi?

Referitor la retroactivitatea propunerilor dumneavoastră, în ciuda asigurărilor pe care le dați pe Facebook că nu poate fi vorba despre așa ceva, în ciuda recomandării de interpretare date de secția pentru procurori a CSM, constatăm doar că textul pe care l-ați redactat asta indică: posibilitatea aplicării retroactive a acestor condiții nou introduse prin OUG. Nu o spunem noi, o spun procurorii parchetului de pe lângă ÎCCJ, DNA, DIICOT care au remarcat aceste aspecte, o spune avizul Consiliului Legislativ dat pentru proiectul de lege prin care

urmează să fie aprobată ordonanța. O spune textul pe care l-ați scris în mod insidios sau, în cel mai fericit caz, dând dovadă de gravă neglijență. De unde reiese că „procurorii care își desfășoară activitatea“ în cadrul Parchetului de pe lângă ÎCCJ, DIICOT, DNA și celelalte parchete, vizați de OUG sunt doar cei delegați sau detașați, nu și cei numiți? Nu rezultă clar de nicăieri. Nu rezultă de nicăieri că acest text se referă doar la condițiile de vechime, nu și la celelalte condiții legale, inclusiv la cele referitoare la modalitatea de selecție, prin interviu sau concurs. Dacă ar fi fost clar nu existau atâtea interpretări. Deja pentru 48 dintre procurorii delegați, dintre care 12 la Parchetul de pe lângă ÎCCJ și 9 la DNA, această OUG dată peste noapte, fără nicio motivare pe acest aspect, a reprezentat o măsură abuzivă, iar dosarele pe care le instrumentau va trebui să mai aștepte... Cum garantați dumneavoastră că instanțele de judecată nu vor da o altă interpretare ordonanței, împrejurare care poate invalida unele acte de urmărire penală? Simplu: nu puteți garanta, doar Curtea Constituțională și practica instanțelor vor arăta grozăviile pe care le-ați introdus prin această ordonanță.

Revenind la Recomandările Comisiei de la Veneția, aceasta ne spune să regândim procedura de numirea a procurorilor de rang înalt, astfel încât să fie asigurate condițiile pentru un proces de numire/revocare neutru și obiectiv, astfel încât influența Ministrului Justiției să fie echilibrată prin atribuțiile Președintelui și ale Consiliului Superior al Magistraturii. Ce ați făcut dumneavoastră? Nimic. Veți spune că acest punct implică și revizuirea Constituției. Așa este, dar o discuție pe tema asta trebuie demarată și refuzați să discutați acest subiect. Pe de altă parte, Comisia de la Veneția ne indică și o altă modificare care ar trebui făcută, de această dată în Legea 303/2004, nu în Constituție, anume ca avizul CSM pentru numirea și revocarea din funcțiile de conducere a procurorilor de rang înalt să devină obligatoriu, nu consultativ. CCR i-a conferit acest caracter de aviz consultativ pe cale de interpretare, pentru că legea nu prevedea în sens contrar. O asemenea prevedere nu neagă rolul principal pe care îl are ministrul justiției în cadrul acestei proceduri deoarece face propunerile și respectă în același timp și rolul CSM de garant al independenței justiției. Cum înțelegeți dumneavoastră să aplicați această recomandare? Doar prin transmiterea live a interviurilor pe care le efectuați în procedura de selecție. Lăudabil, am cerut-o și noi de atâtea ori, doar că nu era necesară adoptarea ei prin OUG și nu la asta s-a referit Comisia!

Ne mai recomandă Comisia de la Veneția să eliminăm, sau să definim mult mai clar prevederile care permit procurorului ierarhic superior să infirme soluția unui procuror pe motiv de netemeinicie. Ce ați făcut în acest sens? Nimic. Nicio propunere, nici de eliminare, nici de clarificare!

Comisia de la Veneția ne recomandă să eliminăm limitările propuse cu privire la libertatea de exprimare a magistraților. Este pentru dumneavoastră o prioritate eliminarea cenzurii aplicate magistraților? Nicidecum. Nu aveți nicio propunere și niciun comentariu cu privire la acest subiect.

În privința răspunderii materiale a magistraților Comisia de la Veneția ne recomandă ca dreptul de regres împotriva magistraților să poată fi exercitat numai după ce răspunderea magistratului a fost constatată printr-o procedură disciplinară, cu eliminarea posibilității de apreciere a Ministerului Finanțelor Publice. Deși în proiectul de ordonanță ați încercat să abordați această problemă, e adevărat, în mod defectuos, în forma adoptată de Guvern nu ați mai făcut nicio referire la această problemă.

Comisia de la Veneția ne-a recomandat regândirea propunerii de înființare a unei structuri speciale de parchet pentru anchetarea magistraților, propunând recurgerea la specializarea procurorilor pentru anchetarea unor zone sau infracțiuni foarte speciale, iar în cazul infracțiunilor care nu presupun o specializare deosebită în anchetă magistrații să fie anchetați la fel cum este anchetat orice cetățean al României. Ați regândit aceste reglementări? Nicidecum! Dimpotrivă, ați emis o altă OUG, 90/2018, care să operaționalizeze noua secție specială pentru anchetarea magistraților ca pe un instrument de presiune asupra magistraților. Prin această ordonanță ați derogat chiar de la regulile de selecție adoptate prin lege, pentru a impune provizoriu primii procurori în secția specială. Ați cerut de la DNA toate dosarele, inclusiv cele soluționate, deși prin lege trebuiau transmise doar cele în curs de soluționare. Comisia de evaluare a fost acceptată a lucra în formulă incompletă, prin derogare de la lege. Procurorului General i s-a impus un termen de 5 zile pentru a asigura întregul cadru material pentru funcționarea acestei secții. Procurorii desemnați provizoriu sunt numiți de președintele CSM, nu de plenul CSM. Așadar, pentru dumneavoastră urgența a constituit-o încălcarea recomandării Comisiei de la Veneția și a recomandării GRECO!

Chestiunea revocării membrilor CSM a fost abordată în OUG 92/2018, însă doar parțial. Dacă noua procedură nu mai prevede posibilitatea retragerii încrederii de către adunările generale ale instanțelor și parchetelor, ci doar posibilitatea declanșării procedurii revocării, în privința definirii mai clare a motivelor de revocare, propunerea dumneavoastră nu aduce nicio îmbunătățire.

Comisia de la Veneția a recomandat reintroducerea principiului independenței procurorilor printre principiile care le guvernează activitatea

(paragrafele 62 și 67 din Raportul preliminar). El se regăsește acum în legislație doar circumstanțiat. Pe viitor trebuie reintrodus fără condiționări și nuanțări.

Comisia de la Veneția ne-a recomandat clarificarea motivelor de revocare a judecătorilor și procurorilor de rang înalt dar și a magistraților din subordine, astfel încât să nu se dea naștere la abuzuri. Este vorba inclusiv despre articolul în baza căruia a fost revocat procurorul-șef DNA (paragrafele 77 și 78 din Raport). Ce ați făcut dumneavoastră? Ați rezolvat doar 10% din problemă, respectiv v-ați referit doar la procurori, nu și la judecători, v-ați referit doar la procurorii din DNA și DIICOT, nu și la procurorii care conduc aceste structuri, v-ați referit doar la un caz de revocare referitor la aplicarea unei sancțiuni disciplinare, nu și la cazul referitor la exercitarea necorespunzătoare a funcțiilor specifice, apreciat de Comisia de la Veneția ca fiind formulat în temeni prea generali.

Legat de această ordonanță: unde v-a recomandat Comisia de la Veneția să încălcați Decizia nr. 45/2018 a Curții Constituționale? Pentru Tudorel Toader nu sunt obligatorii deciziile CCR? De ce? Pentru că poate iniția o OUG prin care să amâne respectarea unei decizii a Curții Constituționale? Domnule ministru, pe cine vreți să detașați sau să mențineți la Consiliul UE, cu nerespectarea Constituției României? Ce rațiuni mai înalte decât respectarea Constituției puteți găsi drept justificare pentru gestul dumneavoastră?

Asupra legilor justiției pe care le-ați inițiat s-a exprimat și Grupul de State Împotriva Corupției (GRECO). Prin raportul său întocmit la 11.04.2018, într-o procedură extraordinară, ad-hoc, GRECO a făcut o analiză detaliată a contextului adoptării acestor acte normative, a procedurilor urmate, a considerat oportună solicitarea opiniei Comisiei de la Veneția, a surprins neconcordanța dintre transparența invocată de dumneavoastră, domnule ministru, și faptul că varianta pe care ați prezentat-o pe 23.08.2017 nu avea mare legătură cu varianta din 2015, a surprins modalitatea atipică în care ați procedat neasumându-vă aceste proiecte de lege, dar aducându-le în Parlament și devenind astfel inițiator *de facto* al acestora.

Întâi de toate, vă rugăm să ne spuneți, domnule ministru, mai susțineți că rapoartele GRECO și recomandările acestui organism de monitorizare sunt facultative? Sau v-ați mai documentat, înainte de a mai susține din nou enormități în Parlamentul României? Sigur că v-ați documentat, sigur că știți că regulile de procedură ale GRECO spun negru pe alb că statele membre ale GRECO trebuie să se conformeze recomandărilor din raportul de evaluare și să le implementeze în integralitate! Dar ca de obicei, o întoarceți cum vă convine spunând că GRECO nu

poate face legea în România. Dar cine a spus altceva? Direcțiile, principiile, măsurile indicate în rapoartele GRECO sunt obligatorii, GRECO nu oferă membrilor texte care să fie transpuse ad literam în legislație.

În calitate de ministru al justiției, în loc să priviți cu seriozitate aceste rapoarte ale organismelor internaționale și să țineți cont de ele, le-ați ignorat complet și v-ați permis, dând dovadă de lipsă de diplomatie, de tact și de obiectivitate să puneți la îndoială profesionalismul experților internaționali care au întocmit aceste documente. Spuneți în urmă cu câteva luni: *„Îmi exprim speranța faptului că raportul GRECO este opera exclusivă a experților GRECO, un raport realizat pe baza unei corecte documentări, fără eventuale contribuții venite din spațiul național. Eu, personal am stat de vorbă la Ministerul Justiției cu experții GRECO, nu mi-au creat convingerea că profesional se ridică la nivelul conținutului raportului.“*

Să analizăm doar câteva dintre aceste recomandări:

- Îmbunătățirea transparenței procesului legislativ (i) prin dezvoltarea în continuare a regulilor privind dezbatările, consultările și audierile publice, ... (ii) prin evaluarea practicii existente și revizuirea în consecință a regulilor pentru a asigura publicitatea în timp util a proiectelor legislative, ... (iii) prin luarea măsurilor corespunzătoare pentru ca procedura de urgență să fie aplicată cu titlu de excepție într-un număr limitat de circumstanțe. Considerați că ați respectat această recomandare la emiterea ultimelor OUG-uri pe care le-ați promovat?

- Procedura pentru numirea în și revocarea din funcțiile cele mai înalte din parchet să includă un proces care să fie atât transparent cât și bazat pe criterii obiective, iar Consiliului Superior al Magistraturii să i se dea un rol mai important în această procedură. În afara transmisiunii live a interviurilor pe care le realizați în această procedură ați luat vreo altă măsură?

- Să se analizeze corespunzător impactul modificărilor asupra viitoareii structuri de personal a instanțelor și parchetelor pentru a fi adoptate măsurile tranzitorii necesare. De ce nu ați efectuat în timp util aceste studii de impact pentru a atrage atenția în cadrul lucrărilor comisiei speciale că măsurile privind pensionarea anticipată și cele privind modificarea completurilor de apel pot duce la blocarea activității instanțelor și parchetelor?

- Să fie abandonată crearea noii secții speciale pentru investigarea infracțiunilor din justiție. Tocmai ați emis OUG de operaționalizare a acestei secții!

- Să ne asigurăm că independența procurorilor este garantată prin lege, și să evaluăm impactul modificărilor propuse asupra viitoarei independențe operaționale a procurorilor. Ați făcut asemenea evaluări?

2. Implicarea dumneavoastră în privința modificărilor legislației penale a fost una nefastă. O asemenea împrejurare este cu atât mai gravă cu cât ea vine din partea unui specialist al dreptului penal, a unui profesor de drept, a unui fost judecător la Curtea Constituțională, a unui fost procuror.

Ați girat toate propunerile făcute de puterea actuală, în sprijinul infractorilor și în defavoarea victimelor infracțiunilor, ați chiulit de la lucrările comisiei speciale, trimițând în locul dumneavoastră un secretar de stat cu rol decorativ, nu v-ați luptat pentru a promova propunerile pe care le-ați făcut referitoare la confiscarea extinsă și nu v-ați sfiit să dați cu mâna dumneavoastră lovitura letală luptei împotriva corupției, propunând un text de modificare a infracțiunii de abuz în serviciu care reprezintă o dezincriminare mascată a acestei infracțiuni pentru cele mai multe situații întâlnite în practică. Sigur, nici în acest caz nu sunteți promotorul direct al acestor modificări, dar prin pasivitatea dumneavoastră și prin propunerea făcută cu privire la abuzul în serviciu ați fost ministrul perfect pentru ca puterea actuală să-și promoveze ororile legislative în sfera dreptului penal. Normal că nu vă pasă, doar sunteți profesor de drept penal. Dacă legiuitorul adoptă mâine legea talionului, o predați la facultate impasibil, respectându-vă competențele. Nici măcar un articol critic în Revista de drept penal sau în altă lucrare de specialitate nu vă este permis... Sau poate că nu asta este problema, poate că mai degrabă toate aceste modificări, multe dintre ele declarate deja ca fiind neconstituționale, multe criticate deja de Comisia de la Veneția, sunt pe gustul dumneavoastră.

Sub pretextul aplicării unei decizii a Curții Constituționale, ați căutat timp de aproximativ 9 luni de zile „pragul rezonabil” peste care abuzul funcționarului public să constituie infracțiune și, în cele din urmă, ați anunțat că l-ați găsit, fiind echivalentul unui salariu mediu brut lunar. Noi am sugerat acest prag după o săptămână de cercetare, dumneavoastră v-au trebuit 9 luni! Nu v-ați limitat însă la a introduce acest prag valoric, ci ați mai introdus o condiție suplimentară, aceea ca fapta să fie săvârșită în scopul dobândirii unui folos patrimonial pentru sine, soț, rudă sau afin până la gradul al II-lea inclusiv, dezincriminând astfel cele mai multe

abuzuri săvârșite de funcționarii publici. După gândirea dumneavoastră, un director de spital public care achiziționează materiale medicale știind că sunt supraevaluate de 10 ori, în schimbul unei mite plătite partidului sau nașului său, șef de filială de partid nu e infracțiune, pentru că, nu-i așa, folosul material nu este pentru sine, soț, sau o rudă apropiată. Vedeți, domnule ministru, de ce nu avem spitale dotate decent? De ce corupția ucide? Dar dumneavoastră știți lucrurile acestea și, în calitate de ministru al justiției, profesor de drept penal, fost judecător al Curții Constituționale, le acceptați ca normale... Domnule ministru, Comisia de la Veneția a adus critici dure textului propus de dumneavoastră pentru abuzul în serviciu. O astfel de împrejurare ar trebui să atragă demisia dumneavoastră din funcția de ministru, din aceea de profesor de drept, dar și retragerea din calitatea de membru al Comisiei de la Veneția!

3. După ce ați făcut infractorilor acest cadou, fiind întrebat într-un interviu de ce va fi abuz în serviciu doar dacă beneficiul este pentru funcționar, soțul acestuia sau o rudă apropiată, nu ați ezitat să mințiți public spunând că nu aceasta a fost propunerea dumneavoastră, și că ar trebui să fie întrebați membrii comisiei speciale. Nu este aceasta o dovadă de manipulare, de neseriozitate, de iresponsabilitate din partea dumneavoastră? Vă rugăm să verificați încă o dată textul pe care l-ați trimis comisiei speciale și să îl citim împreună, cu voce tare. Propunerea vine de la dumneavoastră, modificarea din comisie nu este esențială și nu vizează aspectul asupra căruia ați fost întrebat.

4. Și dacă tot v-ați pregătit să faceți acest cadou corupților, de ce nu ne-ați pus la dispoziție în Parlament acest text măcar cu câteva zile înainte de a se vota în comisia specială, ci ne-ați trimis textul exact în dimineața în care era progmată ședința pentru vot în comisie, astfel încât să primim propunerea dumneavoastră după începerea ședinței. Membrii ai opoziției, am fost la dumneavoastră la minister pentru a scurta timpul de transmitere a textului vineri, dar nu a fost chip ca măcar un secretar de stat să ne primească pentru a avea o comunicare directă cu noi. Dumneavoastră aveți alte probleme, într-adevăr, dar secretarii de stat din subordinea dumneavoastră de ce se ascund pe după perdele și se baricadează în birouri?... Aceasta este colaborarea loială între instituții, despre care atât de mult vă plăcea să vorbiți, reproșându-le altora această lipsă de loialitate? Ați reușit să demonstrați prin acest comportament lipsă de respect pentru justiție, pentru statul de drept, pentru cetățenii pe care îi reprezentăm, pentru instituția Parlamentului în fața căreia trebuie să dați socoteală.

5. Dar despre faimosul program de guvernare PSD pe care ar trebui să-l puneți în aplicare vă mai amintiți? Unde este „modernizarea legislației privind

sistemul judiciar“? E cumva pachetul de legi ale justiției pornit de la dumneavoastră și criticat de majoritatea magistraților, de Comisia de la Veneția, de GRECO? Dar faimosul Institut Român de Criminologie, instituție independentă care ar fi trebuit să contribuie la elaborarea principalelor elemente de politică penală ale statului român unde este? Deocamdată este sublim, dar lipsește cu desăvârșie, este independent, dar în subordinea dumneavoastră directă. De ce l-ați mai reînființat, domnule ministru, dacă nu este un organism independent, ci unul sub papucul dumneavoastră politic? Vreți să-l folosiți ca paravan pentru alte dezincriminări și legi favorabile infractorilor? Nu e nevoie. Vă explică domnii Dragnea și Tăriceanu de ce.

6. Prin afirmațiile dumneavoastră, domnule ministru, ați afectat grav imaginea justiției din România spunând: „... poate nu ar fi lipsit de interes să știm și faptul că X a fost ținut în anchetă trei ani de zile, eventual trimis în judecată, eventual arestat, de către procurorul Y“. Așadar, în opinia dumneavoastră, procurorii trebuie luați la verificat și trebuie întocmite niște liste negre cu procurorii incomozi politicienilor. De-asta voiăți să vă treceți în subordine directă Inspekția Judiciară? Tot dumneavoastră mai spuneți: „*Ministerul Public s-a îndepărtat treptat de la rolul constituțional pe care-l are (...) s-a îndepărtat progresiv de la rolul de garantare a drepturilor și libertăților cetățenești*“. Spunând „Ministerul Public“ și nu „unii dintre procurori“ sugerați aici că toți procurorii săvârșesc abuzuri și că aceștia s-au îndepărat cu toții de prerogativele lor constituționale și legale. Domnule ministru, cum puteți face afirmații atât de nocive, lipsite de echilibru și iresponsabile? Vă permite să faceți astfel de afirmații funcția actuală, aura de profesor sau calitatea de fost procuror în perioada ceaușistă când procurorii chiar aveau de la lege prerogative care contraveneau CEDO?

7. Măsurile dumneavoastră, domnule ministru, sunt atât de nedrepte, de incorecte, de nocive pentru justiția română încât ați reușit performanța negativă de a scoate magistrații în stradă, de a-i obliga să ia atitudine pentru apărarea statului de drept prin semnarea unor mesaje în care menționează pericolul în care este pus statul de drept. Ocupat fiind cu ocrotirea drepturilor infractorilor, mai ales a politicienilor, nu aveți timp să vă plecați urechea și la nevoile reale ale magistraților. Nu le asigurați condiții decente de muncă. Sunt sufocați de dosare la propriu și la figurat, lucrează în birouri mici, înghesuiți, în condiții total improprii. Dacă vor să vă întâlnească îi evitați, dacă își exprimă nemulțumirea public îi certați ca și cum ar fi subordonații sau angajații dumneavoastră, spunând că nu e treaba lor să își dea cu părerea. După dumneavoastră magistrații ar trebui să stea cuminți, să asiste pasiv la distrugerea justiției și a statului de drept, să nu îi deranjeze câtuși

de puțin pe cei care vor să siluiască justiția și să fie mulțumiți doar pentru că primesc o leafă.

8. Prin cererea de revocare a procurorului-șef DNA, prin declanșarea la comandă a procedurii de evaluare cu intenția neechivocă a revocării acestuia ați ales, să fiți de partea infractorilor, împotriva justiției, ceea ce este inacceptabil pentru un ministru al justiției!

Ne-ați demonstrat tuturor că toate diplomele, toți anii de studiu, toate demitățile deținute, întreaga experiență acumulată în timp, își pierd orice valoare atâta vreme cât lipsește substanța, buna-credință, busola care te ajută să distingi binele de rău. Ați reușit performanța negativă de a spulbera mitul profesionistului. Iată că nu este suficient să ai o bună pregătire profesională și să nu ai probleme de natură penală, dacă îți pui întreaga pricepere în slujba răului, dacă îți pierzi coordonatele morale și dacă ești copleșit de autoadmirație și autosuficiență.

Sigur că nu ați putut convinge în niciun moment că sunteți independent de cei care v-au propus în funcția de ministru. Ne insultați atunci când susțineți o asemenea enormitate. Dar ați fi putut atenua din avântul acesta al infractorilor și oamenii ar fi asimțit asta și ar fi apreciat. Dumneavoastră însă, nu sunteți omul jumătăților de măsură. Faceți lucrurile la superlativ, fie că sunt pozitive, fie că sunt negative.

Un raport conține și elementele pozitive și elementele negative. Dumneavoastră ați întocmit un rechizitoriu de tip sovietic, întocmit fără respectarea dreptului la apărare, în care nu ați oferit nici măcar un element pozitiv din activitatea procurorului șef DNA, pe care să îl așezați pe talerul folosit în luarea deciziei finale. Din cele 36 de pagini, un număr de 10 pagini conțin citate din decizii CCR sau din avize ale Comisiei de la Veneția.

În argumentul dumneavoastră bazat pe autoritatea profesională ați dorit să subliniați că v-ați definitivat coordonatele profesionale ca procuror în perioada comunistă. Se vede! E bine că vă asumați asta, păcat că nu este neapărat un aspect cu care să te poți lăuda! Procurorul în acea perioadă avea cu totul alte puteri și, cu siguranță, alte deprinderi. Unii procurori din acea perioadă au evoluat după schimbarea regimului politic, alții au rămas, după cum se vede, blocați în acele coordonate.

Ce v-a declanșat acea precipitare? Strigătul isteric „*Tudorele, fă ceva!*” pe care l-ați auzit tocmai din Japonia? Emisiunile TV în care inculpații se lamentează, își pun poalele-n cap și prezintă frânturi de adevăruri amestecate cu minciuni pentru a crea impresia că justiția din România este odioasă?

Domnule ministru, pretextele pe care le-ați utilizat pentru a solicita revocarea din funcție a procurorului-șef DNA au fost analizate punct cu punct și spulberate de Consiliul Superior al Magistraturii – secția pentru procurori. Aveți vreun respect pentru această instituție care reprezintă garantul independenței justiției? Evident că nu, de vreme ce ați ales să ignorați cu desăvârșire avizul acestui organism și să continuați procedura de revocare. În final, ați reușit să vă duceți planul la îndeplinire.

Poate că cea mai gravă și mai aberantă acuzație pe care ați adus-o procurorului-șef DNA a fost aceea prin care ați susținut nici mai mult, nici mai puțin decât că opiniile exprimate de procurorul-șef DNA cu privire la legile justiției și la unele propuneri de modificare a legislației penale au fost de natură să afecteze iremediabil imaginea României. Ați afirmat că aceste opinii au fost de natură să creeze o imagine deformată, falsă asupra realității de fapt și de drept, că ele reprezintă o discreditare virulentă a autorităților române și a României, creând imaginea falsă a unui stat profund corupt. În final, ați sugerat că procurorul șef al DNA ar fi afectat chiar interesul național al României.

Așadar nu hoarda de infractori care conduce în acest moment România și care vrea să-și rezolve problemele penale prin modificarea legislației strică imaginea României și produce îngrijorare în exterior, ci procurorii care luptă de ani de zile împotriva corupției. Dumneavoastră susțineți că nu avem o problemă specială în zona corupției, că este o exagerare și că singurele opinii care pot fi exprimate sunt cele ale dumneavoastră și ale domnilor Dragnea și Tăriceanu, opinii contrare nu pot fi exprimate în spațiul public fără a fi acuzat de lezarea interesului național. Domnule ministru, dumneavoastră trăiți în universul paralel inventat de Dragnea, sau în lumea reală? Cum mai puteți conduce ministerul justiției dacă v-ați pierdut reperele care să vă ajute să vedeți ce este drept și ce este nedrept?

Ce mai înseamnă pentru dumneavoastră lupta împotriva corupției? Modificarea din pix a legislației penale, astfel încât, peste noapte, să nu mai avem infractori pentru că au fost dezincriminate o multitudine de infracțiuni? Batista pe țambal, cenzura opiniilor cu care nu sunteți de acord?

Să sugerați că este nevoie de un control mai puternic din parte ministrului justiției asupra parchetelor, ca un mijloc de asigurare a responsabilității procurorului în fața publicului, dezvăluie exact intențiile dumneavoastră de politizare a parchetelor. De asemenea, aluzia că parchetele noastre, DNA în special, ar avea puteri absolute, asemănătoare cu parchetele din sistemul sovietic și că cererile procurorilor sunt admise aproape automat de către procurori este falsă. De altfel, la un punct ulterior, reclamați tocmai numărul mare de achitări. Cum se împacă admiterea automată a tuturor cererilor procurorilor DNA de către judecători cu „numeroasele soluții de achitare din ultima perioadă“ pe care le invocați

Majoritatea procurorilor DNA au spus astfel, referindu-se la propunerea dumneavoastră de revocare a procurorului-șef DNA: *Să ne imaginăm cu toții că acest demers al ministrului Justiției și-ar atinge obiectivul și, de săptămâna viitoare sau peste două săptămâni, Laura Codruța Kovesi ar fi revocată. Cum am mai putea continua să facem ceea ce facem, cum am mai putea să prindem persoane implicate în acte de corupție când am ști că, pornind de logica ministrului Justiției, oricând am putea fi acuzați în mod nedrept, incorect, pentru anchetele desfășurate, pentru delikte de opinie sau pentru doar pentru simplul motiv că imaginea României în spațiul internațional este afectată de fenomenul corupției.*

Nu putem accepta așa ceva și, dacă la acest moment alegem să tăcem, înseamnă că toată munca noastră a fost în zadar, înseamnă că nu există șansă spre normalitate, iar corupția va deveni principalul motor al societății românești.

Nu este vorba despre o persoană, domnule ministru! Este vorba despre niște principii. Dacă ați procedat așa cu procurorul-șef DNA, dacă procedați la fel cu procurorul general înseamnă că Statul Român le transmite tuturor procurorilor următorul mesaj: *stați în banca voastră, nu vă mai legați de politicieni, mai ales de cei care dețin funcții importante în statul român pentru că asta echivalează cu un atac la instituțiile statului! Nu vă mai exprimați opiniile referitoare la chestiuni care țin de legislație chiar dacă au legătură cu activitatea voastră, nu mai cercetați atâtea fapte de corupție pentru că nu dă bine în plan extern. Dacă vă încăpățânați să continuați așa, cercetând marea corupție, înseamnă că vreți să denigrați România, că aduceți atingere interesului național, că sunteți dușmani ai poporului și puteți fi acuzați de trădare!*

9. Faptul că nominalizarea procurorului-șef DIICOT a stârnit o puternică reacție negativă din partea procurorilor acestei instituții nu v-a pus pe gânduri în niciun moment?

10. În contextul în care v-ați propus de la bun început înlăturarea din funcție a tuturor șefilor de parchete incozi, care nu ascultă de ordinele venite de la partid, vă trebuia un pretext și pentru înlăturarea din funcție a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ați anunțat public că *pentru fiecare dintre noi vine o vreme a evaluării*, sugerând că a venit și vremea procurorului general. Apoi, la ordinul Dragnea-Vâlcov-Tăriceanu, în urma resuscitării artificiale a temei protocoalelor încheiate între SRI și parchetul general considerate de dumneavoastră „nefirești“, fără a fi anulate de nicio instanță judecătorească, efectuate de condamnatul penal în primă instanță pentru fapte de corupție Darius Vâlcov, ați reacționat prompt, ca un subordonat disciplinat și ne-ați anunțat tot pe Facebook, într-o sâmbătă dimineața: *Declanșez procedura legală pentru evaluarea activității manageriale desfășurată de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție!*

V-ați afișat cu acest prilej ipocrizia în plină splendoare: mai întâi ați anunțat la modul vag, imprecis, că vine o vreme a evaluării fiecăruia, deci urmează a fi evaluat și procurorul general la un moment dat, apoi ne-ați anunțat pe un ton imperativ, iritat, că declanșați procedura evaluării procurorului general ca urmare a semnalului pe care l-ați primit de la condamnatul penal Liviu Dragnea, după care veniți și precizați apoi că nu vreți să vă antepunăți cu privire la rezultatul evaluării, deși tocmai o făcuși.

Cu ce v-a deranjat procurorul general? Pesemne cu faptul că a avut curajul, demnitatea de a aduce precizări și argumente pertinente cu privire la legile justiției pe care le-ați azvârlit pe masa Parlamentului, legi criticate dur și de Comisia de la Veneția. Domnule ministru, obligația de rezervă a magistraților are un alt înțeles decât acela pe care vreți dumneavoastră să-l dați! Într-adevăr, magistrații nu trebuie să își exprime public părerea cu privire la procese aflate în curs, nu își pot exprima în exercitarea atribuțiilor convingerile politice, dar își pot exprima opiniile cu privire la proiecte de acte normative care au legătură cu activitatea pe care o desfășoară. Cine altcineva e mai îndreptățit să își exprime opinia cu privire la o propunere legislativă, decât cei care sunt chemați să o aplice și care cunosc cel mai bine domeniul? Cine să își dea cu părerea despre actul medical, dacă nu medicii,

cine să își exprime opinia despre justiție dacă nu magistrații, juriștii și cei care aplică aceste legi zi de zi?

În privința protocoalelor încheiate de parchetul de pe lângă ICCJ și SRI, acestea nu ar fi trebuit să fie secrete, pentru transparență și pentru evitarea scenariilor conspiraționiste, însă au fost desecretizate. Nu era nevoie de unele dintre ele pentru că exista un cadru legal suficient, ca atare au fost denunțate, dar dumneavoastră folosiți această temă ca pe un pretext pentru a obține revocarea procurorilor incomozi, pentru a arunca o îndoială puternică asupra activității tuturor procurorilor care luptă împotriva corupției, pentru a vă justifica astfel propunerile legislative de subordonare și intimidare a acestora. Domnule ministru, ați mințit când ați spus că nu știați despre protocoalele încheiate în 2016! Iar faptul că acest lucru a fost demonstrat fără putință de tăgadă de procurorul general al României cu documente, v-a înfuriat peste măsură.

Dincolo de nemulțumirea dumneavoastră că procurorul general al României a îndrăznit să vă contrazică, spunând adevărul despre legile justiției, despre modificările odioase ale legislației penale asupra cărora v-ați dat girul în folosul infractorilor, principalul motiv pentru care vreți să îl revocați din funcție procurorul general pentru că nu intervine pentru a bloca dosarul represiunilor brutale ale autorităților din 10.08.2018.

În loc să îi lăsați pe procurori să își facă treaba și să afle adevărul în privința acestor evenimente cărora le-au căzut victime mii de români, dumneavoastră vreți să faceți scut pentru apărarea colegei de guvern Carmen Dan împotriva căreia s-au formulat numeroase plângeri penale. Nu veți reuși, domnule ministru, să împiedicați aflarea adevărului și stabilirea adevăraților vinovați de agresiunile din 10 august îndreptate împotriva românilor și a democrației noastre, oricâte eforturi veți face în acest sens! Nu poți folosi o instituție a statului menită să apere cetățenii, pentru a-i bate, pentru a-i trata cu gaze lacrimogene, pentru a-i oprima, pentru a-i împiedica să protesteze, fără să răspunzi în fața legii!

11. Referitor la Inspekția Judiciară, instituția care anchetează și sancționează disciplinar magistrații, nu putem omite că ați făcut în așa fel încât, prin încălcarea legii, a Constituției, a prerogativelor Consiliului Superior la Magistraturii să desemnați la conducerea acestei instituții, printr-o OUG cu dedicație, respectiv prin OUG 77/2018, pe o perioadă nedeterminată, persoanele agreeate de dumneavoastră. Nu ați așteptat avizul CSM deși legea vă obliga să obțineți acest aviz, ați emis un act normativ prelungind niște mandate care încetaseră de drept și care nu mai

puteau fi prelungite, le-ați prelungit *sine die*, încălcând regula potrivit căreia nu poți emite un act normativ cu efecte *intuitu personae*, în favoarea anumitor persoane, ați încălcat flagrant rolul constituțional al CSM de garant al independenței justiției printr-o ingerință inacceptabilă a politicului în justiție.

Referitor la Inspekția Judiciară și la mult invocatele protocoale încheiate cu SRI-ul, ați efectuat, domnule ministru, vreun demers pentru a afla ce protocoale a încheiat Inspekția Judiciară cu SRI? Ați făcut o evaluare a numărului de sancțiuni dispuse de Inspekția Judiciară și desființate apoi de CSM sau de ICCJ? Poate ne comunicați și nouă, înainte de a vă da demisia, ce ați aflat, nu de alta, dar este prea evidentă lipsa dumneavoastră de imparțialitate. Auziți numai ce vreți, vedeți doar ce vă convine. Dar despre cele 2 protocoale clasificate încheiate între Ministerul Justiției și SRI ne puteți da detalii? Desigur că nu, de vreme ce sunt secrete. Criticați doar protocoalele încheiate de alții, ale dumneavoastră sunt bune.

12. Dar despre folosirea funcției în interes personal ce părere aveți, domnule ministru? Cât de normal vi se pare să formulați cereri în calitate de fost judecător constituțional pe care tot dumneavoastră, în calitate de ministru de această dată, să le aprobați? Este irrelevant că a semnat în locul dumneavoastră un secretar de stat. Chiar ardeați atât de tare de nerăbdare să deveniți notar, încât nu ați putut aștepta până la încheierea mandatului de ministru?

13. Pe cât de mult v-ați implicat în favoarea infractorilor, sprijinând modificările Codului penal și de procedură penală, pe atât de puțin v-a interesat să vedeți care sunt problemele esențiale ale justiției. Nu ați făcut nimic pentru a ajuta serviciul de probațiune care ar trebui să se asigure că persoanele care au greșit și au săvârșit infracțiuni, sunt recuperate pentru societate.

14. Ce ați făcut, domnule ministru, pentru a obține extrădarea lui Radu Mazăre, a Elenei Udrea, a lui Puiu Popoviciu și a altor condamnați sau cercetați penal, astfel încât aceștia să răspundă în fața justiției române pentru faptele lor? Prea puțin spre deloc. Trimiteți solicitări cu mare întârziere, incomplete, astfel cum a reieșit în cazul Udrea.

15. Refuzați dialogul cu magistrații, nu vă pasă de problemele cu care se confruntă aceștia, de condițiile precare în care lucrează, de presiunea la care sunt supuși datorită volumului de muncă. Au ajuns să se roage de dumneavoastră prin scrisori deschise să îi primiți la discuții. Aveți rar discuții cu conducătorii instanțelor și parchetelor, stați mai mult pe Facebook și prin studiouri TV în loc să

fiți în contact direct cu magistrații. Ce fel de ministru este acela care, prin acțiunile sale, își ostilizează majoritatea magistraților?

16. Cum ați rezolvat, domnule ministru, problemele cu care se confruntă angajații din penitenciare? De ce trebuie să lucreze acești oameni fără a fi plătiți? Despre milionul de ore suplimentare neplătite ați auzit? Dar despre vasalizarea funcțiilor de conducere de la Administrația Națională a Penitenciarelor? Bineînțeles că ați auzit, de vreme ce chiar dumneavoastră, cel mai aprig critic al delegărilor în funcții de conducere la parchete, practicați aceleași metode și delegați în funcții de conducere la ANP, în loc să organizați concursuri pentru ocuparea acestor funcții în mod corect, transparent, pe merit, nu pe slugărnicie. Chiar este nevoie de greve, de acțiuni de protest, pentru a înțelege că aceste probleme sunt reale și nu mai pot fi ignorate? Gardienii spun că i-ați mințit, i-ați ignorat și i-ați exclus de la dezbateri.

17. Cum este posibil ca un absolvent de drept, nu spunem un profesor universitar, să vină cu o asemenea enormitate juridică, propunând OUG de modificare a cazurilor de revizuire, astfel încât să fie permisă redeschiderea dosarelor judecate definitiv pronunțate în trecut?

Domnule absolvent de drept, legea procesual penală poate retroactiva, sau nu? Orice hotărâre este supusă căilor de atac existente la momentul pronunțării ei. A spus-o clar Curtea Constituțională în Decizia nr. 377/2017. A spus-o Curtea Constituțională de curând declarând neconstituțională o prevedere asemănătoare cu cea pe care ați propus-o dumneavoastră. A supune o hotărâre judecătorească unei căi de atac introduse în legislație ulterior pronunțării ei echivalează cu a da efect retroactiv norme care introduce acea cale de atac. Potrivit deciziei CCR nr. 78/2014, despre care ar trebui să aveți cunoștință, pentru că ați făcut parte din completul care a pronunțat această decizie, iar ulterior ați citat-o într-o ediție a Constituției adnotată de dvs. împreună cu doamna secretar de stat Marieta Safta, neretroactivitatea legii procesual penale este recunoscută indubitabil. Dar de puterea de lucru judecat, de siguranța raporturilor juridice, de Hotărârea CEDO Burumărescu contra României ați auzit? Cu siguranță. Și atunci cum să vă vină această idee năstrușnică a revizuirii și redeschiderii unor dosare judecate definitiv? Domnii Dragnea și Tăriceanu au în fața dumneavoastră argumente mai puternice decât Constituția României?

18. Ați apostrofat la un moment dat public conducerea Ministerului Public pentru că a îndrăznit ca, la solicitarea unor ambasadori, să se întâlnească cu aceștia

într-un cadru oficial. Le-ați atras atenția procurorilor că nu au reprezentativitate pe plan extern și că nu au voie să participe la astfel de întâlniri. Cine vă credeți, domnule ministru, de vă permiteți să impuneți astfel de interdicții unor magistrați de rang înalt și unor diplomați? O bună comunicare nu se face prin dialog, prin bune relații cu toate instituțiile interne și externe? Transparența este un pericol atât de mare pentru dumneavoastră?

19. Când ați fost sincer, domnule ministru? Când susțineți prin proiectul dumneavoastră de lege ca motivările hotărârilor să se facă într-un termen cât mai scurt sau când v-ați supărat și ați criticat public solicitarea președintei ÎCCJ care le cerea judecătorilor să motiveze aceste hotărâri? Pentru ce ați criticat președintele ÎCCJ? Pentru că le-a solicitat judecătorilor Înaltei Curți ceea ce a cerut și CSM-ul, și Inspekția Judiciară, și anume să motiveze aceste hotărâri într-un termen rezonabil?

20. Cui credeți că servesc atacurile dumneavoastră la adresa magistraților atunci când sugerați că foarte mulți magistrați, mai ales judecători din penal, au probleme cu legea și că au fost protejați de DNA? Știți bine că oricine poate formula plângere împotriva oricui, asta nu înseamnă că acea persoană este vinovată. Știți bine că un magistrat, prin natura profesiei, va stârni multe nemulțumiri pentru că în procese, fie ele civile sau penale, o parte întotdeauna pierde. Și atunci care este scopul în care încercați să induceți opiniei publice ideea că magistrații se confruntă cu un fenomen infracțional consistent? Așa doriți să sporiți încrederea oamenilor în justiție? Nu spune nimeni că gunoiul trebuie vârat sub preș, dar nici generalizări și anateme aruncate asupra unui întreg corp profesional nu sunt acceptabile!

Prin comportamentul dumneavoastră ați abandonat justiția în mâna infractorilor și ați trimis România în trecut, în perioada Năstase-Stănoiu, în care dosarele se rezolvau în ședințe de partid. Pentru acest motiv ar fi trebuit să vă dați demult demisia! Nu e târziu nici acum! Domnul Nicolicea își așteaptă rândul. Între dumneavoastră și domnia sa nu ar fi mare diferență. Luați-vă din birou toate diplomele și distincțiile pentru că oricum nu v-au ajutat la nimic! V-ați făcut de ocară în fața studenților, în fața colegilor dumneavoastră de catedră pe care nu îi puteți păcăli sau manipula, v-ați făcut de râs în fața întregii țări, mai puțin a lui Liviu Dragnea & Co. Dumneavoastră sunteți cel care aduce deservicii grave imaginii României în plan extern, nu atât prin vorbele pe care le roștiți mai mult

sau mai puțin meșteșugit, cât mai ales prin fapte! Degeaba afirmați prin fraze așezate cu grijă că promovați independența justiției, că sprijiniți lupta împotriva corupției, dacă prin fapte faceți exact contrariul.

Domnule ministru, în afara unor vizite exotice, făcute pe bani publici, cu bilete de avion cumpărate la clasa economic, a desenării unor proiecte fantasmagorice cum este cartierul justiției din București, a unor apariții publice în care vă etalați dorința de avea talent de povestitor, a afirmațiilor publice prin care ați afectat independența sistemului judiciar, în afară de lovitura pe care încercați să o aplicați luptei împotriva corupției, nu prea aveți cu ce vă lăuda de când ați devenit ministru. Nu ați făcut mai nimic în folosul justiției, ci ați făcut suficient de multe și de grave lucruri în defavoarea justiției, motiv pentru care, în finalul evaluării noastre, după ce ați primit nota 4 (patru), vă rugăm să meditați dacă nu cumva a sosit timpul să vă luați în primire postul de notar, sau să vă reîntoaceți în avocatură să apărați infractori în mod onest, contra unui onorariu, nu pe bani publici!

Domnule Ministrul al Justiției, dincolo de opțiunea dumneavoastră personală de a vă înainta demisia de onoare pentru deserviciile grave pe care le-ați adus justiției românești, moțiunea aceasta ar trebui să răspundă la următoarele întrebări:

România își mai dorește să continue lupta împotriva corupției?

România trebuie să respecte recomandările organismelor internaționale, ale Comisiei de la Veneția, ale GRECO, ale Comisiei Europene?

Pentru România mai reprezintă o miză ridicarea MCV?

Acceptăm numirea politică a unor procurori de rang înalt fără respectarea avizelor CSM, doar pentru că au recunoscut că niciodată nu au fost independenți și și-au manifestat obediența pe linie de partid?

Apărarea statului de drept implică protecția prin lege doar a persoanelor acuzate de săvârșirea unor infracțiuni, nu și protecția victimelor infracțiunilor?

În România politica penală a Statului trebuie făcută în principal pentru protecția politicianilor, nu pentru protecția întregii societăți?

În România magistrații au devenit problema principală, nu infractorii care ocupă funcții publice?

Suntem de acord cu politica ministrului Tudorel Toader de acceptare a diminuării bugetului Ministerului Justiției, care se resfrânge în mod direct asupra modului de desfășurare a anchetelor?

Dacă vă doriți, stimați colegi, continuarea consolidării statului de drept, dacă ați observat derapajele inacceptabile ale Ministrului Justiției pe această temă, vă rugăm să susțineți, prin votul dumneavoastră, această moțiune și să-i transmiteți fără echivoc ministrului Tudorel Toader, precum și tuturor celor care-l controlează, că circulă de multă vreme pe contrasens, împotriva intereselor României ca stat de drept, ca stat european!